แนวทางการพัฒนาการบริหารแบบร่วมมือขององค์การบริหารส่วนตำบลกะบกเตี้ย เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนกะบกเตี้ย จังหวัดชัยนาท

The Guidelines for Developing Collaborative Governance of Kabok Tia Subdistrict Administrative Organization Affecting Kabok Tia Community Tourism Development, Chainat

วิลาสินี ชูทอง[1]
Wilasinee Choothong[1]
วันที่ส่งบทความ: 6 มกราคม 2569,วันที่แก้ไขบทความ: 10 พฤษภาคม 2569,
วันที่ตอบรับบทความ: 23 พฤษภาคม 2569

Abstract

This article is a qualitative research study with the following research objectives: 1) to study the collaborative governance of Kabok Tia Subdistrict Administrative Organization that affects community tourism development, and 2) to propose guidelines for strengthening collaborative governance to promote tourism in the Kabok Tia community. Data was collected through in-depth interviews and focus group discussions with 1 5 personnel from the Kabok Tia Subdistrict Administrative Organization, government agencies, community leaders, and residents in the area. The collected data was then grouped into issues and analyzed using descriptive content analysis based on the findings.

The results found that 1) the collaborative governance of the Kabok Tia Subdistrict Administrative Organization is driven by organization's leaders, who focused on promoting and proactively coordinating tourism in the area through semi-formal management. 2) the guidelines for developing collaborative management focus on enhancing leadership, unity, and local resources, and reducing management constraints from government regulations through stronger semi-formal and formal cooperation.

Keyword: DEVELOPING COLLABORATIVE GOVERNANCE, COMMUNITY TOURISM, SUBDISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION

[1] อาจารย์ ดร., สาขารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
Lecturer, Ph.D., Department of Public Administration, Faculty of Humanities and Social Sciences Chandrakasem Rajabhat University
Corresponding author; E-mail address: Wilasinee.c@chandra.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการบริหารแบบร่วมมือขององค์การบริหารส่วนตำบลกะบกเตี้ยที่ส่งผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนกะบกเตี้ย และ 2) เสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารแบบร่วมมือขององค์การบริหารส่วนตำบลกะบกเตี้ยเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนกะบกเตี้ย เก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่มกับบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลกะบกเตี้ย องค์กรราชการ ผู้นำชุมชน และประชาชนในพื้นที่ จำนวน 15 คน และนำข้อมูลที่ได้มาจัดกลุ่มประเด็นและวิเคราะห์เนื้อหาในลักษณะข้อมูลเชิงพรรณนาตามข้อค้นพบผลการวิจัย พบว่า 1) สภาพการบริหารแบบร่วมมือฯที่ส่งผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนกะบกเตี้ยเกิดจากผู้นำองค์การบริหารส่วนตำบลที่ส่งเสริมและประสานงานด้านการท่องเที่ยวด้วยกระบวนการทำงานเชิงรุกผ่านการบริหารแบบกึ่งทางการ ขณะที่ข้อจำกัดสำคัญ คือ สิทธิ์ในการเข้าพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่ภายใต้การดูแลของหน่วยงานอื่น 2) แนวทางการพัฒนาการบริหารแบบร่วมมือขององค์การบริหารส่วนตำบลกะบกเตี้ยเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนกะบกเตี้ย คือ การเสริมจุดแข็งด้านผู้นำ ความสามัคคีและแหล่งทรัพยากรในพื้นที่ ในส่วนของการกำจัดจุดอ่อนเรื่องการบริหารจัดการสามารถทำได้ด้วยการสร้างความสัมพันธ์ทางความร่วมมือผ่านการประสานงานแบบกึ่งทางการและแบบทางการ

คำสำคัญ: การพัฒนาการบริหารแบบร่วมมือ การท่องเที่ยวชุมชน องค์การบริหารส่วนตำบล

บทนำ

การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศภายใต้หลักการบริหารราชการแผ่นดินกำหนดแนวทางให้ผู้บริหารองค์กรขับเคลื่อนนโยบายผ่านการวางแผนและการประสานกิจกรรมร่วมกันระหว่างองค์กรราชการ ทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น รวมถึงผู้แทนภาคประชาสังคม ภาคธุรกิจและชุมชน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ ความคุ้มค่า และการบรรลุเป้าหมาย ซึ่งรัฐบาลปัจจุบันได้ขานรับแนวทางดังกล่าวมาดำเนินการบริหารประเทศและมีนโยบายเร่งด่วนในการผลักดันการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นและสร้างงานให้กับประชาชนในระยะยาว รวมถึงได้มอบนโยบายให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศวางแผนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมต่อเนื่องอื่น ๆ ตามข้อบัญญัติ หรือเทศบัญญัติโดยบูรณาการร่วมกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อเตรียมความพร้อมด้านการท่องเที่ยวของประเทศในทุกรูปแบบ (Ministry of Interior (MOI), 2024) ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หมวด 14 การปกครองท้องถิ่น พ.ศ. 2560 ได้กระจายหน้าที่และอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ดูแล จัดทำบริการสาธารณะ และกิจกรรมสาธารณะตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืนในลักษณะร่วมดำเนินการกับองค์กรอื่นได้ในเขตรับผิดชอบ อันจะเป็นไปเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น (Office of the Constitutional Court (2024) และ Office of the Council of State (2024) และการส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมหนึ่งในการส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร

อีกทั้งยังเป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับตำบลตามกฎหมายที่สามารถกระทำได้ (Office of the Council of State, 2024) อย่างไรก็ตามจังหวัดชัยนาท เมื่อพิจารณาทุนทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวถือเป็นจังหวัดหนึ่งซึ่งพร้อมด้วยมรดกทางวัฒนธรรม ที่ผ่านมาการท่องเที่ยวของจังหวัดมีแนวโน้มเป็นไปในทิศทางที่ดี ถือได้ว่าเป็นนิมิตหมายที่ดีในการขับเคลื่อนการบริหารแบบร่วมมือขององค์กรตามบทบาทภารกิจเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดอย่างยั่งยืน ทั้งนี้อำเภอเนินขาม เป็นอำเภอเล็ก ๆ ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของจังหวัดชัยนาท เป็นพื้นที่แหล่งทรัพยากรการท่องเที่ยวชุมชนของจังหวัดที่สำคัญ ทั้งทางด้านวัฒนธรรมและวิถีชีวิตแบบลาวเวียง แหล่งทรัพยากรป่าไม้เขาราวเทียนทอง รวมถึงอ่างเก็บน้ำห้วยหนองโรง ตำบลกะบกเตี้ย (Chanthasongphon & Kalyanamit, 2019; Chai Nat Provincial Office, 2023) ซึ่งในช่วงหลายปีที่ผ่านมานี้ ตำบลกะบกเตี้ย อำเภอเนินขาม ได้รับการกล่าวถึงจากกลุ่มนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมากจากความโดดเด่นของการเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชน โดยเฉพาะอ่างเก็บน้ำห้วยหนองโรง แหล่งน้ำสำคัญของอำเภอที่ถูกพัฒนาเป็นพื้นที่นันทนาการเพื่อการท่องเที่ยวแบบแอดเวนเจอร์ทางน้ำ Kabok Tia Subdistrict Administrative Organization, 2024) ภายใต้การริเริ่ม ส่งเสริม และสนับสนุนจากองค์การบริหารส่วนตำบลกะบกเตี้ยร่วมกับองค์กรราชการ ชุมชนและองค์กรเอกชน (Community Organization Development Institute, 2024)อันยังผลให้เศรษฐกิจของพื้นที่การเติบโตขึ้น เนื่องมาจากการประกอบธุรกิจด้านกิจกรรมทางน้ำ ร้านอาหาร ที่พักชั่วคราว และกิจกรรมนันทนาการอื่น ๆ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวในช่วงฤดูปลายฝนต้นหนาว ทอดยาวถึงต้นฤดูร้อน ยิ่งไปกว่านั้นเส้นทางพาดผ่านอ่างเก็บน้ำห้วยหนองโรงยังเป็นเส้นทางหลักในการเดินทางของอำเภอเนินขามที่เชื่อมโยงไปยังเส้นทางการท่องเที่ยวอำเภอบ้านไร่ ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัดอุทัยธานีได้ จึงกล่าวได้ว่าด้วยบริบททางภูมิศาสตร์ของตำบลกะบกเตี้ยสามารถยกระดับศักยภาพด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่ได้เป็นอย่างดี แต่ด้วยข้อจำกัดของการเป็นพื้นที่พัฒนาใหม่ ยังขาดสิ่งอำนวยความสะดวกและการผลักดันการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกับพื้นที่อื่น ๆ ได้ตลอดปี จึงทำให้กระแสการท่องเที่ยวยังจำกัดตามช่วงเวลาของฤดูกาลการท่องเที่ยว ซึ่งการขับเคลื่อนการพัฒนาเชิงพื้นที่ โดยมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นแกนสำคัญในการริเริ่มและประสานการทำงานร่วมกันกับองค์กรในพื้นที่ทั้งรัฐและเอกชน รวมถึงประชาชนดังกล่าวข้างต้นนั้นนับเป็นประเด็นทางการบริหารที่น่าสนใจ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาการบริหารแบบร่วมมือขององค์การบริหารส่วนตำบลกะบกเตี้ยในการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนกะบกเตี้ย อำเภอเนินขาม จังหวัดชัยนาท ภายใต้คำถามวิจัย 1. สภาพการบริหารแบบร่วมมือขององค์การบริหารส่วนตำบลกะบกเตี้ยที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวชุมชนเป็นอย่างไร 2. แนวทางการพัฒนาการบริหารแบบร่วมมือขององค์การบริหารส่วนตำบลกะบกเตี้ยเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนควรเป็นอย่างไร ทั้งนี้ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางการออกแบบการบริหารงานแบบร่วมมือให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลกะบกเตี้ย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรราชการอื่นในการพัฒนาเชิงพื้นที่ต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารแบบร่วมมือขององค์การบริหารส่วนตำบลกะบกเตี้ยที่ส่งผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนกะบกเตี้ย อำเภอเนินขาม จังหวัดชัยนาท

2. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารแบบร่วมมือขององค์การบริหารส่วนตำบลกะบกเตี้ยเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนกะบกเตี้ย อำเภอเนินขาม จังหวัดชัยนาท

วิธีการวิจัย

ภาพ 1

กรอบแนวคิดการวิจัย

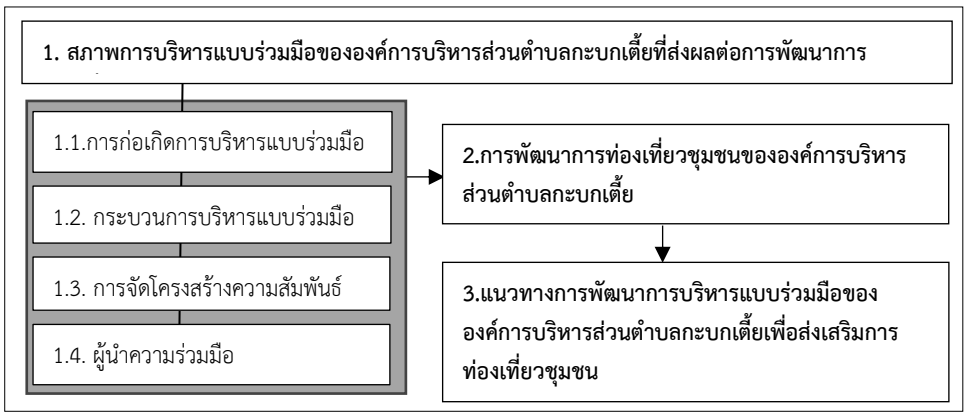

ประชากรและกลุ่มเป้าหมายการวิจัย ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มเป้าหมายโดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจงบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลกะบกเตี้ย องค์กรราชการ ผู้นำชุมชน และประชาชนในพื้นที่ที่มีบทบาทในการขับเคลื่อนการพัฒนาเชิงพื้นที่และหรือแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ จำนวน 15 คน เพื่อสัมภาษณ์เชิงลึกและสนทนากลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยใช้แนวคำถามในการสัมภาษณ์เชิงลึกเป็นเครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในประเด็น 1. สภาพการบริหารแบบร่วมมือ ประกอบด้วย 1.1 การก่อเกิดและกระบวนการ 1.2 การจัดโครงสร้างความสัมพันธ์ และ 1.3 ผู้นำความร่วมมือ และ 2. ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะการบริหารแบบร่วมมือ และในส่วน 2.การเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารแบบร่วมมือขององค์การบริหารส่วนตำบลกะบกเตี้ยเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนกะบกเตี้ย ผู้วิจัยใช้แนวทางการสนทนากลุ่มเป็นเครื่องมือในการสนทนากลุ่มตามกรอบประเด็น 1. จุดแข็ง จุดอ่อน ปัญหา อุปสรรคของการทำงานแบบร่วมมือ 2. แนวทางในการเสริม/สร้างการบริหารแบบร่วมมือเพื่อเชื่อมโยงการทำงานร่วมกันระหว่างองค์กรรัฐ เอกชน และประชาชน จากนั้นผู้วิจัยเสนอแก่ที่ปรึกษาพิจารณาโครงสร้างคำถาม การใช้ภาษา และความครอบคลุมเนื้อหาให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดการวิจัย และปรับปรุงเครื่องมือตามข้อเสนอแนะเพื่อนำส่งตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญ

การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์ ในประเด็น 1.สภาพการบริหารแบบร่วมมือขององค์การบริหารส่วนตำบลกะบกเตี้ยที่ส่งผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนกะบกเตี้ยผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาจัดกลุ่ม จากนั้นทำการวิเคราะห์เนื้อหาให้สอดคล้องและครอบคลุมตามประเด็นการวิจัย และนำเสนอข้อมูลเชิงพรรณนาตามข้อค้นพบ เพื่อนำไปสู่การ

สนทนากลุ่มในประเด็น 2.การเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารแบบร่วมมือขององค์การบริหารส่วนตำบลกะบกเตี้ยเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนกะบกเตี้ย ซึ่งผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาจัดกลุ่มประเด็นและวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อจัดทำเป็นแนวทางการบริหารแบบร่วมมือขององค์การบริหารส่วนตำบลกะบกเตี้ยเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนในลักษณะข้อมูลเชิงพรรณนา ซึ่งข้อมูลเชิงคุณภาพผู้วิจัยตรวจสอบข้อมูลด้วยวิธีการตรวจสอบแบบสามเส้าโดย 1.ด้านแหล่งข้อมูล เป็นการใช้ข้อมูลจากแหล่งอื่นมาวิเคราะในประเด็นเรื่องเดียวกัน 2.ด้านแนวคิด เป็นการตรวจสอบข้อมูลจากมุมมองทางความคิดของนักวิชาการที่ผ่านมา และ 3.ด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นการนำข้อมูลที่ได้จารการสัมภาษณ์เชิงลึกมาเปรียบเทียบกับข้อมูลที่ได้จากการสำรวจและการสนทนากลุ่ม

ผลการวิจัย

1. การศึกษาสภาพการบริหารแบบร่วมมือขององค์การบริหารส่วนตำบลกะบกเตี้ยที่ส่งผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนกะบกเตี้ย อำเภอเนินขาม จังหวัดชัยนาท พบว่า 1. การก่อเกิดการบริหารแบบร่วมมือขององค์การบริหารส่วนตำบลกะบกเตี้ยที่ส่งผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนกะบกเตี้ย มีจุดเริ่มต้นจากผู้นำองค์การบริหารส่วนตำบลกะบกเตี้ยที่เห็นศักยภาพของพื้นที่ที่จะผลักดันให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชน จึงนำมาสู่การพูดคุยหารือกันอย่างไม่เป็นทางการกับหน่วยงาน และกลุ่มบุคคลต่าง ๆ โดยมีผู้นำองค์การบริหารส่วนตำบลกะบกเตี้ยเป็นหัวแรงหลักร่วมกับสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลกะบกเตี้ย ผู้นำชุมชน ประชาชน และภาคเอกชนในพื้นที่ด้วยแรงผลักดันและการประสานงานเชิงรุกของผู้นำ และคณะผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลกะบกเตี้ย จึงนำมาสู่ความเป็นรูปธรรมของสถานที่ท่องเที่ยวในปี 2565 ผ่านกิจกรรม “ตักบาตรเทโว” ส่งผลให้พื้นที่เริ่มเป็นที่รู้จักของจังหวัด 2. การจัดโครงสร้างความสัมพันธ์การบริหารแบบร่วมมือเป็นไปในลักษณะของโครงสร้างความสัมพันธ์แบบกึ่งทางการ ซึ่งเริ่มต้นจากการประสานงานผ่านความสัมพันธ์แบบส่วนตัวเพื่อสร้างความคล่องตัวในการบริหารงาน การกำหนดแนวทางการทำงานร่วมกันตามบทบาทหน้าที่ และพร้อมรับฟังความคิดเห็นทั้งสอดคล้องและเห็นต่าง และมี 3. ผู้นำการบริหารแบบร่วมมือที่ส่งผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนกะบกเตี้ย คือ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลกะบกเตี้ยเป็นหัวเรือสำคัญในรูปแบบของแกนนำ กล่าวได้ว่าความสำเร็จที่เกิดขึ้นเป็นผลจากการมีผู้นำ เป็นส่วนสำคัญในการผลักดันการทำงาน เอื้ออำนวยความสะดวก สามารถลดทอนอุปสรรคในการทำงาน และสามารถชี้ให้ประชาชนเห็นถึงการกระจายผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น ส่งผลให้คนพื้นที่เห็นถึงคุณค่าและความสำคัญของกิจกรรมที่ทำ จนนำไปสู่ทิศทางการพัฒนาและการเกิดประโยชน์ร่วมกัน ทั้งนี้ ปัญหา อุปสรรค การทำงาน พบว่า ประเด็นหลักสำคัญ คือ สิทธิ์ในการเข้าพัฒนาพื้นที่อ่างเก็บน้ำห้วยหนองโรง ซึ่งปัจจุบันอยู่ภายใต้อำนาจหน้าที่ในการควบคุมดูแลของกรมชลประทาน ส่งผลให้ท้องถิ่นไม่สามารถเข้าดำเนินการได้อย่างอิสระ ซึ่งมีความเชื่อมโยงกับการวางแผนการพัฒนา และการจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาพื้นที่ดังกล่าว ดังตาราง

ตารางที่ 1

สรุปสภาพการบริหารแบบร่วมมือขององค์การบริหารส่วนตำบลกะบกเตี้ยที่ส่งผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนกะบกเตี้ย

ประเด็น/ผู้ให้ข้อมูล		คณะผู้บริหาร	สมาชิก	บุคลากร
1. การก่อเกิดการบริหารแบบร่วมมือ	นโยบายรัฐ	✘	-	✘
	ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล	✓	✓	✓
	ศักยภาพของพื้นที่ที่สามารถพัฒนาได้	✓	✓	✓
	การสนับสนุนจากองค์กร/นักการเมือง	✓	✓	✓
2. การจัดโครงสร้างและกระบวนการบริหารแบบร่วมมือ	การกำหนดแนวทางการทำงาน	✓	-	-
	การแบ่งหน้าที่รับผิดชอบ	✓	-	-
	การรับฟังความคิดเห็นอย่างรอบด้าน		✓	✓
	การทำงานผ่านการประสานผ่านความสัมพันธภาพที่ดี	✓	✓	✓
3. ผู้นำการบริหารแบบร่วมมือ	อำนวยความสะดวก	✓	✓	✓
	ลดทอนอุปสรรคในการทำงาน	✓	✓	✓
	คำนึงถึงประโยชน์สาธารณะ	✓	✓	✓
	การทำงานเป็นแบบพูดคุย	✓	-	-
4. ปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน	การขาดสิทธิ์ในการใช้ประโยชน์ที่ดิน	✓	✓	✓
	การขาดงบประมาณสนับสนุน	✓	✓	✓
	การบริหารจัดการน้ำของชลประทาน	✓	✓	✓
	ความต่อเนื่องของกิจกรรมการท่องเที่ยว	✓	-	-

2. การศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารแบบร่วมมือขององค์การบริหารส่วนตำบลกะบกเตี้ยเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนกะบกเตี้ย อำเภอเนินขาม จังหวัดชัยนาท

ผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ประเด็นสำคัญ ดังนี้ 1. จุดแข็งจุดอ่อนของการทำงานแบบร่วมมือขององค์การบริหารส่วนตำบลกะบกเตี้ย 2. ปัญหา อุปสรรคที่มีผลต่อการดำเนินงานแบบร่วมมือขององค์การบริหารส่วนตำบลกะบกเตี้ย 3. แนวทางเสริมสร้าง และเชื่อมโยงความร่วมมือทางการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลกะบกเตี้ย

1. จุดแข็งจุดอ่อนของการทำงานแบบร่วมมือขององค์การบริหารส่วนตำบลกะบกเตี้ย องค์การบริหารส่วนตำบลกะบกเตี้ย มีจุดแข็ง จุดอ่อนในการบริหารแบบร่วมมือเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนกะบกเตี้ย ดังตาราง

ตารางที่ 2

จุดแข็ง จุดอ่อนในการบริหารแบบร่วมมือ

ประเด็น	จุดแข็ง	จุดอ่อน
1. ด้านบุคคลและชุมชน		
1.1 จำนวนคน/ความร่วมมือ		✓
1.2 ความสามัคคี	✓	
1.3 ผู้นำ	✓	
1.4 ข้าราชการระดับอำเภอ	✓	
2. ด้านทรัพยากร/พื้นที่		
2.1 ที่ตั้ง-ทำเล	✓	
2.2 ลักษณะของพื้นที่	✓	
2.3 การบริหารจัดการ		✓
3. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน		
3.1 สิ่งอำนวยความสะดวก		✓

จากตารางอธิบายได้ว่า 1. ด้านบุคคลและชุมชน พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลกะบกเตี้ย มีบุคลากรหรือบุคคล องค์กรเครือข่ายในการทำงานค่อนข้างน้อย ส่วนใหญ่กำลังแรงหลักยังคงเป็นบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล ในส่วนของกำลังจากชุมชนจะเกิดขึ้นในกิจกรรมพิเศษหรือกิจกรรมที่ต้องการความร่วมมือเท่านั้น เช่นเดียวกับความร่วมมือจากองค์กรหรือกลุ่มคนอื่น 2. ด้านทรัพยากร/พื้นที่ พบว่า อ่างเก็บน้ำห้วยหนองโรง ซึ่งเป็นแหล่งทรัพยากรที่มีศักยภาพในการพัฒนาเชิงท่องเที่ยว มีที่ตั้งที่เหมาะสม เลียบถนนสายชัยนาท อำเภอเนินขาม มุ่งสู่อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่ได้รับความนิยมในขณะนี้ และหากพิจารณาทำเล นับได้ว่ามีความสวยงาม เป็นวิวของอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ทอดยาวสายตา ทั้งยังมีเกาะที่ยื่นไปยังอ่างเก็บน้ำ นับได้ว่าแหมาะสมอย่างมากต่อการพัฒนาในเชิงการท่องเที่ยว แต่ขณะนี้ยังขาดการพัฒนาเชิงภูมิทัศน์ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการการใช้พื้นที่ ซึ่งเชื่องโยงกับการจัดงบประมาณเพื่อการพัฒนาที่ไม่สามารถดำเนินการได้ อันเป็นจุดอ่อนที่ยังต้องประสานความร่วมมือเพื่อไม่ให้การพัฒนาการท่องเที่ยวต้องหยุดชะงักลง และ 3. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน พบว่า สิ่งอำนวยความสะดวกที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดไว้ในพื้นที่ท่องเที่ยวนั้นยังไม่สามารถดำเนินการได้อย่างเต็มที่ เนื่องจากไม่ใช่เจ้าของพื้นที่โดยตรง ด้วยเหตุนี้สิ่งอำนวยความสะดวกที่มีและทำได้อย่างไม่ถาวร

2. ปัญหา อุปสรรคที่มีผลต่อการดำเนินงานแบบร่วมมือขององค์การบริหารส่วนตำบลกะบกเตี้ย

การศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการบริหารแบบร่วมมือเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนกะบกเตี้ย พบว่า ปัญหาอุปสรรคสำคัญ คือ การที่องค์การบริหารส่วนตำบลกะบกเตี้ยยังไม่มีสิทธิในการใช้ประโยชน์พื้นที่อ่างเก็บน้ำห้วยหนองโรงได้อย่างเต็มที่ ทั้งนี้การบริหารจัดการและอำนาจในการดูแลดำเนินการอ่างเก็บน้ำห้วยหนองโรง ยังเป็นของกรมชลประทาน จึงกล่าวได้ว่า

ประเด็นสิทธิ์ในการบริหารจัดการห้วยหนองโรง พื้นที่เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวจึงเป็นอุปสรรคสำคัญซึ่งเชื่อมโยงไปสู่การใช้งบประมาณองค์กร การบริหารจัดการปริมาณน้ำ การปรับภูมิทัศน์ และการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในรูปแบบสิ่งก่อสร้างแบบถาวร เพื่อรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยว ดังตารางการวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรคที่มีผลต่อการดำเนินงานแบบร่วมมือ

ตารางที่ 3

ปัญหา อุปสรรคที่มีผลต่อการดำเนินงานแบบร่วมมือ

ประเด็น	ปัญหา	อุปสรรค
1. สิทธิ์ในพื้นที่	-	การเข้าดำเนินการ
2. การบริหารจัดการน้ำ	-	ปริมาณน้ำในอ่าง
3. งบประมาณ	การจัดสรร	-
4. คนทำงานหลัก	มีจำนวนน้อย	-

หากพิจารณาในแนวทางการแก้ไขนั้นสามารถดำเนินการได้ แต่จำต้องรอเวลาที่กรมชลประทานจัดทำโครงการอ่างเก็บน้ำให้แล้วเสร็จ และดำเนินการส่งมอบให้แก่กรมธนารักษ์ เมื่อนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลกะบกเตี้ย จึงประสานไปยังกรมธนารักษ์เพื่อขอสิทธิ์ในการเช่าพื้นที่เพื่อดำเนินการต่อไป และหากเป็นเช่นที่กล่าวแล้วนั้น การใช้จ่ายงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลกะบกเตี้ยเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวก็สามารถดำเนินการได้อย่างเต็มรูปแบบ

3. การเสริมสร้าง และเชื่อมโยงความร่วมมือทางการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลกะบกเตี้ย

การผลักดันการเชื่อมโยงการทำงานร่วมกันขององค์การบริหารส่วนตำบลกะบกเตี้ย สามารถดำเนินการได้ 2 รูปแบบ ดังนี้

1. การดำเนินกิจกรรมภายในพื้นที่ด้วยการคงรูปแบบประชุมกำนัน ผู้ใหญ่บ้านสัญจรไว้เช่นนี้ เพื่อให้เกิดความเป็นปึกแผ่นแน่นแฟ้นระหว่างผู้นำท้องที่ ท้องถิ่น และหน่วยงานราชการในอำเภอ และทำให้การดำเนินงานต่าง ๆ ในพื้นที่มีความคล่องตัว ดังประโยคหนึ่งจากการสนทนากลุ่มที่ว่า

“มีการประชุมสัญจร จะเป็นตอนเย็นหลังเลิกงาน จะมีเฉพาะผู้บริหารกับผู้นำหมู่บ้าน ทางอำเภอบางทีก็มาร่วมด้วย”

“ที่นี่ผู้บริหาร อบต. กับผู้นำหมู่บ้านเข้ามีความสามัคคีกันมาก ชาวบ้านก็ให้ความร่วมมือดีในทุก ๆ เรื่อง”

“การทำงานไม่ค่อยมีปัญหา ส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือ ถ้ามีหน่วยงานจะเข้ามาทำกิจกรรมผู้นำกับชาวบ้าน เค้าจะมาเตรียมพื้นที่กันก่อนเลย ...เค้าอยากให้มีหน่วยงานเข้ามาพัฒนาบ้านเค้า ...ที่นี่ผู้นำชุมชนเข้มแข็ง” (ตัวแทนองค์กรราชการ และประชาชน. สนทนากลุ่ม. 23 พฤษภาคม 2568)

2. การดำเนินการเปิดรับ และแสวงหาโอกาสจากหน่วยงานภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชน ในการนำมาสู่การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวชุมชนในพื้นที่ตำบลกะบกเตี้ย โดยไม่รอเพียง

งบประมาณ โดยให้องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นแกนหลักและประสานองค์การบริหารส่วนจังหวัด ดังประโยคหนึ่งจากการสนทนากลุ่มของตัวแทนองค์กรราชการ และประชาชน สนทนากลุ่ม เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2568) ที่ว่า

“เรื่องสิทธิ์การใช้พื้นที่ตอนนี้ยังทำไม่ได้ แต่ให้ อบต. ประสานต่อเพราะเคยทำมา”

“การพัฒนาอื่น ๆ ชุมชนเราช่วยกันอยู่แล้ว ที่ผ่านมาก็ประสานมาที่ผู้นำ บอกเราเราก็มา”

“ทางอำเภอ และ พช. เราเองก็ส่งเสริมเต็มที่นะ ที่ผ่านมาเราก็มาทำกิจกรรมด้วยกัน พื้นที่เค้าดี คนสามัคคีช่วยกัน”

“เรื่องการทำงานกับคนอื่น อบต. เค้าก็ไม่มีปัญหานะ นายกเค้าทำงานเชิงลุกลุยเอง ถ้าให้ดีก็อยากให้การทำงานเหล่านี้มีความต่อเนื่อง และก็ขาย ขอความร่วมมือไปกับหน่วยงานอื่น ๆ ในจังหวัด”

“ตอนนี้ราชภัฏก็มาส่งเสริมวัดทุ่งนาน้อยให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว”

สรุปได้ว่า ข้อเสนอแนวทางการผลักดันการเชื่อมโยงการทำงานร่วมกันขององค์การบริหารส่วนตำบลกะบกเตี้ยจากการสนทนากลุ่มมี 2 แนวทาง คือ 1. การสร้างการรับรู้และพัฒนาร่วมกันผ่านการประชุมผู้นำสัญจร และ 2. การประสานหน่วยงานภายนอกเพื่อแสวงหาโอกาสในการพัฒนาและหรือการจัดกิจกรรมเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในชุมชนต่อไป จนกว่าจะได้สิทธิ์ในการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวได้อย่างเต็มที่

อย่างไรก็ตามจากการเก็บรวมรวมข้อมูลการสนทนากลุ่มในประเด็นจุดแข็ง จุดอ่อน ปัญหา อุปสรรค และมุมมองข้อเสนอแนวทางการขับเคลื่อนการบริหารแบบร่วมมือในพื้นที่ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลและสรุปเป็นข้อเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารแบบร่วมมือขององค์การบริหารส่วนตำบลกะบกเตี้ยเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนกะบกเตี้ย อย่างรูปธรรม 3 แนวทาง ดังนี้ 1. แนวทางการกำจัดจุดอ่อนในการเรื่องจำนวนบุคลากรการทำงาน ดังนั้นแนวทางการสร้างความร่วมมือทางการบริหารฯจึงเป็นการผลักดันและสนับสนุนการทำงานของผู้นำองค์การบริหารส่วนตำบลกะบกเตี้ยในการสร้างเครือข่ายองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน ชุมชน และประชาชนทั้งในและนอกพื้นที่เพื่อร่วมกันยกระดับการพัฒนาท่องเที่ยวของตำบลกะบกเตี้ย 2. แนวทางเสริมจุดแข็งของพื้นที่ในความเป็นปึกแผ่นของคนตำบลกะบกเตี้ยดังนั้นการสร้างกิจกรรมนพื้นที่ผ่านความร่วมมือจากเครือข่างองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน ชุมชนและประชาชนจึงเป็นแนวทางที่สามารถกระทำได้โดยกิจกรรมเป็นไปในลักษณะกิจกรรมประจำปี ประเพณี กิจกรรมนันทนาการตามฤดูการ หรือการกำหนดปฏิทินกิจกรรมเพื่อสร้างการรับรู้ด้านการท่อวเที่ยวของชุมชนกะบกเตี้ย และ 3. แนวทางการลดทอนปัญหาอุปสรรคการทำงานบนพื้นฐานของข้อจำกัดสิทธิ์ในการเข้าบริหารจัดการพื้นที่ คือ การสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างองค์กรบริหารส่วนตำบล และกรมชลประทานในทุกยุคทุกสมัยเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหาร รวมถึงความสัมพันธ์อันดีระหว่างวัด ชุมชนด้วย ทั้งนี้เพื่อให้การพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนกะบกเตี้ยมีความต่อเนื่องและยั่งยืน

อภิปรายผล

การศึกษา 1. สภาพการบริหารแบบร่วมมือขององค์การบริหารส่วนตำบลกะบกเตี้ยที่ส่งผลต่อการพัฒนา การท่องเที่ยวชุมชนกะบกเตี้ย อำเภอเนินขาม จังหวัดชัยนาท เกิดจาก

1. การก่อเกิดการบริหารแบบร่วมมือขององค์การบริหารส่วนตำบลกะบกเตี้ยเกิดจากแนวคิดของผู้นำองค์กรที่เห็นศักยภาพของพื้นที่ และพยายามกระจายผลประโยชน์ร่วมกันของคนในตำบลไม่มุ่งเพียงแต่ประชาชนเจ้าของพื้นที่เท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับหลักการในการผลักดันการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนของ Kanburam (2021) ที่ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ชุมชนจากฐานทรัพยากรและภูมิปัญญาและกระจายผลประโยชน์ให้กับคนในท้องถิ่นอย่างเท่าเทียมเพื่อสร้างความรักและหวงแหนร่วมกันในวิถีชีวิตและวัฒนธรรมชุมชน 2. การจัดโครงสร้างความสัมพันธ์การบริหารแบบร่วมมือเป็นการขับเคลื่อนด้วยการบริหารโครงสร้างความสัมพันธ์ในลักษณะกึ่งทางการโดยอาศัยการสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ จากนั้นจึงดำเนินการผ่านกระบวนการขั้นตอนการบริหารงานแบบเป็นทางการ กล่าวได้ว่าเป็นลักษณะเด่นของการบริหารแบบร่วมมือฯในงานวิจัยชิ้นนี้ ซึ่งสอดคล้องกับ Matha (2021) ที่กล่าวว่าความร่วมมือคือการร่วมกันทำงานแบบข้ามขอบเขตหน่วยงานโดยมีการตัดสินใจร่วมกัน ปรึกษาหารือโดยมีจุดหมายเดียวกันคือการจัดการทรัพยากรต่างๆเพื่อประโยชน์ของพื้นที่ในประเด็นเดียวกันแนวทางนี้ยังสอดรับแผนพัฒนาจังหวัดชัยนาท ฉบับ พ.ศ.2566-2570 (2023) ที่มุ่งพัฒนาและยกระดับศักยภาพด้านการท่องเที่ยวซึ่งมุ่งเน้นความร่วมมือใน 3. แนวทาง คือ 1. พร้อมรับ 2. พร้อมปรับตัว และ 3. พร้อมเปลี่ยนแปลง ทั้งในส่วนของภาครัฐ ภาคเอกชน ครอบคลุมผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยว และ 3. ผู้นำการบริหารแบบร่วมมือที่ส่งผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนกะบกเตี้ย ถือได้ว่ามีส่วนสำคัญในการผลักดันการทำงานเอื้ออำนวยความสะดวก สามารถลดทอนอุปสรรคในการทำงาน และสามารถชี้ให้ประชาชนเห็นถึงการกระจายผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับตัวแบบการบริหารแบบร่วมมือของ Ansell and Gash (2008) และกรอบบูรณาการเพื่อการบริหารจัดการแบบร่วมมือของ Emerson, Nabatchi and Balogh (2012) ที่อธิบายถึงหนึ่งในสิ่งที่ทำให้เกิดกระบวนการบริหารแบบร่วมมือประสบความสำเร็จ คือ ผู้นำ เช่นเดียวกับการศึกษาของ Akhad et al. (2023) ที่ศึกษากลไกการบริหารจัดการแบบร่วมมือด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก ในจังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า ภาวะผู้นำแบบอำนวยความสะดวก ที่อำนวยการสร้างความร่วมมือของภาคีเครือข่ายเพื่อผลักดันสู่เป้าหมายของการทำงานร่วมกันได้

การศึกษา 2. แนวทางการพัฒนาการบริหารแบบร่วมมือขององค์การบริหารส่วนตำบลกะบกเตี้ยเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนกะบกเตี้ย อำเภอเนินขาม จังหวัดชัยนาท พบว่า แนวทางการขับเคลื่อนการพัฒนาการบริหารแบบร่วมมือในลักษณะของการเสริมพลังพื้นที่ คือ การสร้างความเป็นปึกแผ่นของเครือข่ายในพื้นที่ทั้งในระดับบุคลากรองค์กรภาครัฐ ผู้นำชุมชน และประชาชนในพื้นที่ผ่านกิจกรรมรวมกลุ่มที่หลากหลายเพื่อเสริมจุดเด่นด้านความสามัคคีของพื้นที่ให้มากขึ้น ซึ่งอาจเชื่อมโยงสอดคล้องกับการศึกษาของ Puangngam (2023) ที่ศึกษาการสร้างเครือข่ายการบริหารปกครองแบบร่วมมือกันในการปฏิบัติภารกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พบว่า ปัจจัยมูลเหตุแห่งการเป็นเครือข่าย คือ ศักยภาพที่แตกต่างกัน การมีภูมิหลังที่ดี ความมุ่งมั่นและบุคลิกภาพของผู้ประสานความร่วมมือ ซึ่งจากผลการวิจัยครั้งนี้อาจอนุมานได้ว่า เป็นผลจาก การแสดงบทบาทผ่านผู้นำที่มีบุคลิกภาพของผู้ประสานงาน นอกจากนี้แนวทางการขับเคลื่อนการพัฒนาการบริหารแบบร่วมมือในลักษณะของการลดทอดปัญหาและอุปสรรคในการสร้างความร่วมมือของพื้นที่ คือ การจับมือกับเครือข่างองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน ชุมชน ประชาชนนักการเมืองท้องถิ่น

สถาบันการศึกษา เป็นต้น เพื่อร่วมกันผลักดันกิจกรรมการท่องเที่ยวชุมชนกะบกเตี้ยให้มีความหลากหลายและสามารถลดทอนปัญหาการบริหารจัดการที่ยังมีข้อจำกัดด้านสิทธิ์ในการดำเนินการในพื้นที่แห่งท่องเที่ยวได้ด้วยการสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างองค์กรบริหารส่วนตำบล และกรมชลประทานในทุกยุคทุกสมัยเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหาร รวมถึงความสัมพันธ์อันดีระหว่างวัดชุมชนด้วย ทั้งนี้เพื่อให้การพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนกะบกเตี้ยมีความต่อเนื่องและยั่งยืน

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ข้อเสนอแนะต่อการบริหารองค์กร

1. การบริหารงานแบบร่วมมือขององค์กรราชการทั้งในระดับภูมิภาคหรือท้องถิ่น ต้องมุ่งสร้างและผลักดันให้ผู้นำสร้างวิสัยทัศน์แห่งการปรับเปลี่ยนเพื่อนำพาการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการทำงานในลักษณะความร่วมมือภายใต้ภาวะผู้นำแบบอำนวยความสะดวก เน้นการประสานเชื่อมโยงให้เกิดขึ้นในทางปฏิบัติเพื่อลดทอนปัญหาและอุปสรรคด้านทรัพยากรการดำเนินงานที่อาจจะเกิดขึ้น

2. การจัดโครงสร้างและกระบวนการทำงานการบริหารที่มีลักษณะแบบร่วมมือกันกับหลายภาคส่วนนั้น นอกจากจะต้องมีผู้นำที่มีลักษณะของการเป็นนักประสานงานแล้วจำต้องมีการจัดโครงสร้างการกำกับดูแล ในประเด็นการสร้างความร่วมมือที่ชัดเจนบนฐานของความสัมพันธ์ที่ดีทั้งในระดับองค์กรและกลุ่ม ทั้งนี้เพื่อสร้างการยอมรับในกระบวนการทำงานแบบร่วมมือ

ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

การพัฒนาองค์ความรู้ทางวิชาการต้องมีการศึกษาที่ครอบคลุมหลายมิติ ผนวกองค์ความรู้ต่าง ๆ เป็นก้อนที่สามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงด้ ด้วยเหตุนี้การวิจัยครั้งนี้เป็นเพียงการศึกษาส่วนหนึ่งขององค์ความรู้ด้านการบริหารแบบร่วมมือภายใต้บริบทขององค์การบริหารส่วนตำบล ดังนั้นการทำวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาในบริบทองค์กรอื่น และหรือในประเด็นอื่นเพื่อเสริมให้เกิดความเข้มแข็งทางวิชาการและการพัฒนาเชิงพื้นที่ได้อย่างเป็นรูปธรรม อาทิ การศึกษาแนวทางการพัฒนาศักยภาพพื้นที่ หรือการศึกษาบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการขับเคลื่อนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

Akkhad, N, Samitanon, P, Saneeram, N., & Mutthakan, C. (2023). Collaborative management mechanisms for disaster prevention and mitigation in small local government organizations in Roi Et Province. *Journal of Administrative Management, Kalasin University*, *12*(2), 119-213.

Ansell, C., & Gash, A. (2008). Collaborative governance in theory and practice. *Journal of Public Administration Research and Theory, 18*(4), 543–571.

Chainat Provincial Office. (2023). Chainat Province 5-Year Development Plan (2023-2027). http://www.chainat.go.th/p_plan/p_plan.htm

Chanthasongphon, T., & Kalyanamit, K. (2019). Sustainable tourism development in Chainat Province*. Journal of Educational Management Innovation and Research*, Mahachulalongkornrajavidyalaya University, *1*(1), 15-24.

Community Organization Development Institute (Public Organization). (2024). *The intellectual heritage of the Lao Wiang-Lao Krang people of Chainat Province: creating jobs, income, and community-based tourism.* https://ref.codi.or.th/public-relations/news/15734-2017-09-15-04-31-58

Emerson, K., Naba Tchi, T., & Balogh, S. (2012). An Integrative Framework for Collaborative Governance. *Journal of Public Administration Research and Theory*. *22*(1), 1–29.

Jiamsripong, W. (1999). *Teaching materials on local politics and governance*. [Unpublished manuscript] Faculty of Humanities and Social Sciences, Naresuan University.

Kabok Tia Subdistrict Administrative Organization. (2024). Huai Nong Rong Reservoir: A new tourist landmark 'Chai Nat Sea. https://www.kaboktia.go.th/news-detail?hd=2&doIP=1&check IP=chkIP&id=49266&checkAdd=chkAddum%3D85989_yp

Kanburam, C. (2021). *Cooperation between the public sector, private sector, and civil society in sustainable community tourism development: A case study of the Nakhon Chai Burin provincial group* [Unpublished doctoral dissertation]. Sripatum University.

Mata, B. (2021). *Cooperative management in solving drought problems in Lamphun Province* [Independent study, Master of Public Administration, Chiang Mai University].

Ministry of Interior. (2024). *Implementation of facilitation and safety measures for tourists by local administrative organizations*. https://www.dla.go.th/upload/ document/type2/2566/10/30178_1_1697518526947.pdf

Office of the Constitutional Court. (2024). *Constitution of the Kingdom of Thailand, B.E. 2560 (2017).* https://cdc.parliament.go.th/draftconstitution2/ewt_dl_link.php?nid =1038&filename=index

Office of the Council of State. (2024). *Act on the Administration of Government Affairs B.E. 2534*. https://www.dga.or.th/wp-content/uploads/2021/01/file_d6aa2b69e43a56c 5456d54cad64411b0.pdf

Office of the Council of State. (2024). *Act on the Plan and Procedures for Decentralization to Local Administrative Organizations, B.E. 2542 (1999)* https://www.dla.go. th/work/planlocal/law.htm

Office of the Council of State. (2024). The Subdistrict Council and Subdistrict Administrative Organization Act, B.E. 2537.https://www.obtnongpan.go.th/index/law/?doc =11014

Puangngam, D. (January - April 2023). Creating a cooperative management network in performing the missions of the Provincial Administrative Organization. *Mahachulalongkornrajavidyalaya Buddhist College Journal*, *10*(1) : 323-347.

Thanin-dechanan, N., & Mahakarncha, C. (2023). Patterns of collaboration in public service provision by the Royal Irrigation Department in water management projects. *Journal of Social Sciences and Culture, Wat Sa Rieang School of Religious Studies*. *7*(10), 238-347.